ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח והדם והנסכים הבאין בפני עצמן דברי רבי מאיר וחכמים אומרים [א]אף הבאין עם הבהמה לוג שמן של מצורע ר' שמעון אומר [ב]אין חייבין עליו משום פיגול ורבי מאיר אומר חייבין עליו משום פיגול שדם האשם מתירו [ה]וכל שיש לו מתירין בין [ג]לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול העולה [ד]דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב [ו]ר' שמעון אומר כל שאינו על [ה]המזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול:

גמ' אמר עולא [ז]קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו אם אחרים מביא לידי פיגול הוא עצמו לא כל שכן מאי קאמר הכי קאמר אם אינו מתקבל היאך מביא אחרים לידי פיגול מאי קא משמע לן אי דאין חייבין עליו משום פיגול תנינא אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול הקומץ והקטרת [א]והלבונה ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת [ב]נסכים והדם אלא דאם עלו לא ירדו תנינא [ח]הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו [ט]אם עלו לא ירדו ואלא דאם ירדו [י]יעלו [ג]הא נמי תנינא [כ]כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו לא צריכא שמשלה בהן [ד]האור הא נמי אמרה עולא חדא זימנא [ל]דאמר עולא [מ]לא שנו אלא שלא משלה בהן האור אבל משלה בהן האור יעלו מהו דתימא הני מילי

רש"י

מנחת נדבת כהנים. כולה כליל ואינה נקמצת ו) הלכך אין אחר מתירה: **וכן מנחת כהן משיח.** חביתי כהן גדול שמקריב ה) בכל יום מחציתה בבקר ומחציתה בערב (ויקרא ו): **ומנחת נסכים** לא גרסי' ו) דהא מיפלג פליגי בה ונתן חילוק בין באה עם הזבח לבאה בפני עצמו: **והדם.** הוא המתיר: **והנסכים הבאין בפני עצמן.** כגון שהתנדבן בפני עצמן כדאמר במנחות (דף קד:) מתנדב אדם מנחת נסכים בין שבאו בגלל זבח אלא שהביא היום זבחו ונסכיו למחר דאמר מר ט) מנחתם ונסכיהם אף למחר אבל אם הביאן עם זבחו ופיגל בזבח נתפגלו הנסכים: **וחכמים אומרים אף הבאים עם הבהמה.** דכיון דיכול להקריב נסכים למחר נמצא שאין הזבח מתירן ליקרב אלא הן מתירין את עצמן: **לוג שמן של מצורע.** שיריו נאכלין כדיליף בפירקין לקמן (דף מד:): **אין חייבין עליו משום פיגול.** אם פיגל באשם לא נפגל י) הלוג ואע"פ שהלוג תלוי באשם כדכתיב על מקום דם האשם (ויקרא יד) ואם לא נתן מדם האשם תחילה אין נתינת השמן כלום אפילו הכי כיון דאדם מביא אשמו עכשיו ולוגו עד עשרה ימים נמצא שאין האשם מתירו וכיון דאין לו מתירין אין חייבין עליו משום פיגול: **ר"מ אומר.** לוג הבא עם האשם בו ביום חייבין עליו משום פיגול אם פיגל באשם: **בין לאדם בין למזבח.** או לזה או לזה: **דמה מתיר בשרה למזבח.** דכתיב (שם א) חלקו והלר וערכו: **ועורה לכהנים.** עור ח) העולה אשר הקריבו ט) אין לו אלא לאחר זריקה: **חטאת העוף כו'.** בגמ' (דף מד:) מפרש מנין דנאכל לכהנים: **דמן מתיר אימוריהן ליקרב.** לפיכך ט) פיגל באימורים בשעת עבודת כ) הדם נתפגלו פרים י): **ר' שמעון.** אפרים הנשרפין פליג: **כל שאין מתן דמו על המזבח החיצון כשלמים.** שפיגול יא) כתיב בהו (ויקרא ז) אין חייבין עליו משום פיגול: **גמ' פקע פיגולו ממנו.** לקמן מפרש למאי הלכתא פקע: **מאי קאמר.** קבעי למימר פקע פיגולו ממנו ונסיב טעמא דבא לידי פיגול: **אם אינו מתקבל.** בהקטרה: **היאך מביא אחרים לידי פיגול.** המקטיר קומץ על מנת שיאכל שירים למחר היאך מנחה מתפגלת אם יב) אין הקטרתו הקטרה והכי קאמר הוא עצמו לא כל שכן שיתקבל אחרי שמתקבל לרצות אחרים לפיגולו: **מאי קא משמע לן.** למאי מיבעי ליה הא יג) פקע פיגולו: **אי.** למימרא דאם אכל ממנו אחרי שעלה אין חייבין עליו כרת: **תנינן.** דכלאו עלה נמי אין חייבין עליו: **אלא.** להכי אהני פקיעה דכיון שעלה לא ירד: **תנינא ושנשחט חוץ לזמנו.** דהיינו פיגול: **הלן.** בשר יד) הלן: **אלא.** אהני פקיעה שאם ירד לאחר שהעלוהו (לא) טו) יחזור ויעלה: **תנינא.** בלאו טז) הכי: **לא צריכא.** הא דעולא אלא שמשלה בו האור ואשמעינן דנעשה לחמו של מזבח ואפי' ירדו יעלו והיא דקתני לא יעלו בשלא משלה בו האור: **לא שנו.** דאם ירדו הנך פסולין מעלו לא יעלה: (בחד אבר

תוספות

הנהו דאין לו מתירין ז) כדי נסבה וקשה המינה קומץ אלא לבונה ומנחת כהנים תיפוק לי משום דאין בהם הרצאה ועוד דגבי דם קאמר בפירוש משום מתיר והיכי משכחת לה דמחייב משום פיגול דאי אכיל ליה קודם שעשה מתנות אם כן ליכא הרצאה ואי מן הדם הנשאר במזרק לאחר שעשה מתנות ההוא לאו מתיר הוא ואם מאותו שזרק על המזבח הא פקע פיגולו ממנו ושמא לא שייך למימר גבי דם פקע פיגולו כי אם גבי הקטרה דוקא שנעשה יח) לחמו של מזבח ותימה הוא אם יט) לא יתחייב בשירי הדם משום פיגול הא יש להם מתירין שהמתנות מתירות לשפיכות שיריים למזבח כ) כמו שמתירות את האימורים ושמא כמו כא) מתחילה כל טיפה וטיפה ראויה לזריקה חשיב כוליה דם מתיר ונראה לפרש דהיינו טעמא דקומץ וכולהו דאי הוי בני אכילה הוי דינן מקודש בכלי וקידוש כלי היינו ההרצאה כב) דידיה כיון דאינהו גופייהו מתיר אחד כדאמר לעיל (דף לד.) גבי טומאה יש לו מתירין משיקרבו מתירין אין לו מתירין משיקדש בכלי: **והלבונה.** ואם תאמר והרי לבונה הקומץ מתירה כג) ואף על פי שיכול להקטירה קודם הקומץ כדאמר בהקומץ זוטא (מנחות כו:) מכל מקום קודם הקמילה ודאי נראה דאין להקטירה ויש לומר דמכל מקום לא הויא לבונה דומיא דשלמים דלבונה היא גופה מתיר שמתרת שירים לאכילה ועיקר פיגול ילפינן כד) משלמים ואע"ג דשייך פיגול באימורים וכמה דלא מיקטרי אימורים כהנים לא מצי אכלי כה) מכל מקום לא חשיבי מתיר כיון דאם נטמאו או אבדו שרי בשר באכילה ועוד יש לומר דלבונה אין לה מתיר בעבודת המזבח ולא הויא דומיא דשלמים שעבודת המזבח מתירן כגון זריקת הדם כו) ואם תאמר אמאי לא חשיב הכא עצים כי היכי דחשיב לבונה אע"ג דלא חזיא לאכילה דאי הוה להו מתירין היה חייב עליהם משום פיגול כמו שחייבין עליהם משום טומאה כז) אבל אין להם מתירין והן עצמן מתירין ויש לומר דלא שייך למיתני עצים דהיכי דמי אי כגון מתנדב עצים לרבי כח) דאמר בהקומץ רבה (מנחות כ:) דטעונים קמיצה והגשה הוי דינם כמנחה ופטור על הקומץ וחייב על השירים ואי בעצים דמערכה לא שייך בהו מחשבה דלאו במחשב בשעת הולכה ע"מ להקטירו למחר היו כט) הולכת עצים למערכה לכולי עלמא לאו עבודה היא ל) ומיהו לאריפי דפומבדיתא בסוף הקומץ זוטא (שם דף יג.) משכחת לה בהקטיר שומשום על מנת להקטיר שומשום למחר דהקטרה מפגלת הקטרה ושמא אע"ג דחייבין על העצים משום טומאה אין חייבין עליהם משום פיגול דלאו קרבן גמור הם לרבנן דפליגי עליה דרבי בפרק הקומץ רבה (שם כ:) דלא בעו מליחה דמכשירי קרבן הם דלא לא) קרבן ומיהו קשה דמאי שנא פיגול מטומאה דאי משום דילפינן (לעיל דף כח:) פיגול משלמים טומאה נמי כתיב בשלמים (ויקרא ז) ועוד דפיגול אתי לקמן (דף מה.) עון עון מנותר ונותר חילול חילול מטומאה: **מנחת** נסכים. פי' בקונטרס דלא גרסינן מנחת נסכים משום דפליגי בה בסיפא דהך משנה דקתני והנסכים הבאים בפני עצמן דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף הבאין עם הבהמה ובפני עצמן דקאמר היינו כגון לב) שהתנדב נסכים כדאמר לג) גבי מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום בין הבאין עם הבהמה כגון שהביא זבחו היום ונסכים מכאן ועד עשרה ימים ומיהו יש ליישב גירסת הספרים דמנחת נסכים מיירי במתנדב מנחת נסכים בכל יום והביא בבאין בפני עצמן מיירי במביא זבחו היום ונסכים ביום מחר אבל קשה שלא היה לו להפסיק בדם והוה ליה למיתני הכי והדם ומנחת נסכים ונסכים הבאין בפני עצמם ושמא איידי דתנא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח תנא נמי מנחת נסכים: **ולוג** שמן של מצורע. נראה דרבי שמעון דהכא הוא רבנן דלעיל גבי נסכים וקשה אמאי לא עירב דמרווייהו חד טעמא הוא לא):

עין משפט נר מצוה

לא א ב מיי' פי"ח מהלכות פסה"מ הל' ח:
ג מיי' פרק י"ג שם הלכה ג ופי"ח שם הלכה ז:
לב ד מיי' שם הלכה ז:
ה מיי' פי"ו שם הלכה ד:
ו מיי' פ"ג שם הלכה ז:
ז מיי' פ"ג שם הלכה ט:

◆

מוסף רש"י

בין לאדם בין למזבח. שאמרים מתירין אותן, או לאכילת אדם, כגון בשר קדשים הנאכל שמותר בזריקת הדם, שכל זמן שלא נזרק אסור באכילה, כדכתיב (דברים יב) ודם זבחיך ישפך והבשר תאכל, או מתירין למזבח, כגון אימורין, שזריקת הדם מכשרתן למזבח, כדכתיב (ויקרא יז) וזרק הכהן את הדם על מזבח ה', והקטיר החלב לריח ניחוח (יומא מ.), או: כגון עולה, שדמה מתירה למזבח, דאם לא נזרק דמה אין אבריה נקטרים, כדכתיב וזרק הכהן כו': חייבין עליו משום פיגול. אם פיגל את הזבח בשחט מחשבת עבודות הדם, יאכל כן אכל מן הבשר שהיה בכלל היתר הדם, או מן האימורים שאף הן בהיתר הדם, חייב כרת, אבל כל דבר שאין אחר מתירו אלא הוא מתיר עצמו, כגון הדם והקומץ והקטורת ומנחת [illegible]

◆

מסורת הש"ס

א) [יומא ס. לקמן מו. חולין קח:] ע' ירוש' סוטה פ"ג ה"ו ובפ"מ שם ד"ה ואינו, ב) לעיל יד. לקמן מו: שבועות ז., ג) מעילה ג: [כריתות יד.], ד) לקמן פד., ה) לקמן פה:, ו) מנחות נא., ז) לעיל ח., ח) ויקרא ז ח, ט) לעיל לה., י) צ"ל יג:, כ) פסחים נט:, ל) [וע"ע תו' מנחות יד. ד"ה והלבונה], מ) לעיל לד., נ) לעיל לה., ס) [המרי"ט כי ישות ע"ין]

◆

גליון הש"ס

מתני' ר"ש אומר כל שאינו. עי' לקמן דף מה ע"ב תוד"ה אבל:

◆

שינויי נוסחאות

א] צ"ל והלבונה והקטרת (שי"מ): ב] ומנחת נסכים נמחק (שי"מ): ג] יעלו תנינא דלא כשם כו' כצ"ל (שמכ"י, דו"ר ופי' שי"מ). [וכד' וילנא טעו במיקום ההגהה ותיקנו כהיפך הפסוק]: ד] בהן את האור (שי"מ, כי"ם וכי, וברש"י כ"י), וכן בכל הסוגיא, ונדקד"ם כתב שאינו ידוע לפרשה, עש"ב: ה] שקריבין [illegible]

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

[illegible]